

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BRAȘOV
SECȚIA CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. X

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 28 septembrie 2016

Completul constituit din:

PREȘEDINTE: X

Judecător: X

Judecător: X

Grefier: X

Pe rol se află soluționarea recursului declarat de pârâta X împotriva sentinței civile nr. X, pronunțată de Tribunalul Covasna în dosarul nr. X, având ca obiect „calcul drepturi salariale”, cauză repusă pe rol pentru a se pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: dispozițiile art. 5 alin. 1¹ din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice se interpretează sau nu în sensul că se aplică persoanelor care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă intimata reclamantă X, asistată de avocat X, lipsă fiind reprezentantul legal al recurenteii pârâte X.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, care învederează instanței aspectele de mai sus cu privire la prezența părților, obiectul litigiului și modul de îndeplinire a procedurii de citare.

Instanța constată depus la dosar, prin serviciul registratură, din partea intimătei reclamante X, prin avocat, punct de vedere privind incidența prevederilor art. 519 Cod procedură civilă, înscris comunicat recurenteii pârâte așa cum rezultă din dovada de comunicare aflată la fila 47 din dosar.

Totodată, instanța constată că recurenta pârâtă X, nu a formulat nicio poziție procesuală în raport de mențiunea inserată în cuprinsul citației emisă la data de 06.07.2016, și anume, cu privire la necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materia contenciosului administrativ și fiscal.

Instanța pune în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: dispozițiile art. 5 alin. 1¹ din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice se interpretează sau nu în sensul că se aplică persoanelor care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010, conform dispozițiilor art. 519 Cod procedură civilă.

Avocat X, pentru intimata reclamantă X, având cuvântul, arată că a formulat un punct de vedere, în scris, cu privire la această chestiune pe care îl susține în totalitate.

În opinia sa, prin modificările aduse de Legea 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015 și care a intrat în vigoare la data de 09.04.2015, s-a stabilit la art. 5 alin. 1¹ fără niciun fel de dubiu că sporul de doctorat trebuie acordat și angajaților care au obținut titlul științific de doctor după intrarea în

vigoare a Legii nr. 284/2010, pentru că până la acea dată într-adevăr nu se putea acorda, fiind constatată chiar și de către instanță existența unei discriminări, deci un tratament diferit, față de acei angajați care au beneficiat de titlul științific de doctor până în anul 2009, după aceea sporul acesta ce reprezenta titlul științific de doctor a îmbrăcat o altă formă, respectiv forma acelor sume compensatorii cu caracter tranzitoriu.

În ceea ce privește noțiunea de nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare, care este noțiunea de sintagmă prevăzută expres în articolul anterior menționat, clarificarea privind înțelesul acestei noțiuni s-a făcut de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 389/27.05.2015, iar în ceea ce privește aplicabilitatea acestor dispoziții cum este cazul și în speță, arată că a depus la dosarul cauzei Decizia nr. 720/2016 pronunțată de Curtea de Apel Timișoara și Decizia nr. 489/2016 pronunțată de Curtea de Apel Constanța în care se reține că acest text nu suscită interpretări, fiind un text care trebuie valorizat și că se aplică aceste dispoziții în ceea ce privește salarizarea în anul 2015 până la intervenirea altor dispoziții legale, acelor reclamanți din deciziile indicate mai sus, cât și intimatelor reclamante din prezenta cauză.

Consideră că din această perspectivă dispozițiile sunt clare, sentința instanței de fond fiind legală și temeinică.

Instanța reține cauza în pronunțare asupra necesității sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept în materia contenciosului administrativ și fiscal.

CURTEA,

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, întrucât:

De lămurirea modului de interpretare a dispozițiilor art. 5 alin 1 indice 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, în sensul dacă acestea se interpretează sau nu în sensul că se aplică persoanelor care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010, depinde soluționarea recursului împotriva sentinței care a avut ca obiect examinarea refuzului nejustificat al unei autorități publice de emitere a unui act administrativ care să includă în indemnizația de încadrare brută a unui funcționar public a drepturilor salariale cuvenite pentru titlul științific de doctor obținut după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010.

Motivul de recurs invocat în cauză vizează interpretarea acestor dispoziții legale arătate mai sus.

Problema de drept mai sus expusă este nouă și nu a mai fost analizată până la acest moment, iar aplicarea dispozițiilor art. 5 alin 1 indice 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015 comportă interpretări diferite, fiind necesară intervenția Înaltei Curți de Casație și Justiție.

De asemenea, această problemă de drept nu face obiectului unui recurs în interesul legii, conform evidențelor Înaltei Curți de Casație și Justiție, consultate la data pronunțării.

Instanța reține în esență că prin acțiunea introductivă reclamanta X a solicitat în contradictoriu cu pârâta X includerea în indemnizația de încadrare brută a sa, în calitate de funcționar public, a drepturilor salariale reprezentând echivalentul sporului de 15% din salariul de bază pentru titlul științific de doctor și actualizarea sumelor cu indice de inflație.

Pârâta a formulat întâmpinare și a solicitat respingerea acțiunii arătând că nu poate emite un act administrativ în sensul cerut de reclamantă, că a solicitat X un punct de vedere cu privire la interpretarea Legii nr. 71/2015 și în lipsa avizului direcției nu poate acorda cele solicitate.

Tribunalul Covasna a admis acțiunea și a obligat pârâta să includă, începând cu luna aprilie 2015, în indemnizația de încadrare brută, a drepturilor salariale reprezentând sporul de

15% din salariul de bază pentru titlul științific de doctor și să plătească sumele actualizate cu indicele de inflație de la 9.04.2015 la data plății efective.

Instanța de fond a reținut dispozițiile art. 12 din Legea nr. 435/2006, art. 30 alin 6 din Legea nr. 330/2009, Legea nr. 284/2010, Legea nr. 285/2010.

Până la aprobarea OUG nr. 83/2014 prin Legea nr. 71/2015 personalul care a obținut titlul științific de doctor după anul 2009 nu a beneficiat de o majorare a salariului de bază în mod similar cu persoanele care au deținut titlul științific de doctor anterior anului 2010. Ulterior însă devin aplicabile prev. art. 5 alin 1 indice 1 din Legea nr. 71/2015 și pretențiile s-au apreciat a fi fondate.

Împotriva hotărârii a declarat recurs pârâta X criticând-o pentru nelegalitate, în temeiul art. 488 pct. 8 din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, cu solicitarea de casare a hotărârii de fond și a respingerii acțiunii. A criticat ca nelegală interpretarea dată de instanța de fond dispozițiilor art. 5 alin 1 indice 1 din Legea nr. 71/2015.

Instanța de recurs a pus în discuția părților necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: dispozițiile art. 5 alin. 1¹ din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea OUG nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice se interpretează sau nu în sensul că se aplică persoanelor care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010.

Opinia intimătei reclamante a fost aceea că nu se impune necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile întrucât articolul de lege mai sus menționat este clar și nu lasă loc de interpretări. Urmare acestuia se înlătură discriminarea între posesorii titlului științific de doctor dobândit înainte și după intrarea în vigoare a Legii nr. 330/2009. a făcut referire la decizii de speță pronunțate de Curtea de Apel Timișoara - decizia nr. 720/2016 – și Curtea de Apel Constanța – decizia nr. 489/2016 -, precum și la decizia nr. 389/27.05.2015 pronunțată de Curtea Constituțională.

Recurenta pârâta nu a formulat opinie în speță.

Cu privire la chestiunea de drept în discuție, instanța constată că dispozițiile art. 5 alin 1 indice 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, prevăd:

„Prin nivel de salarizare în plată pentru funcțiile similare se înțelege același quantum al salariului de bază cu cel al salariaților având aceeași funcție, în care au fost incluse, după data de 31 decembrie 2009, sumele aferente salariului de încadrare, precum și sumele aferente sporurilor de care au beneficiat înainte de această dată, dacă salariatul angajat, numit sau promovat îndeplinește aceleași condiții de studii - medii, superioare, postuniversitare, doctorale -, de vechime și își desfășoară activitatea în aceleași condiții, specifice locului de muncă la data angajării sau promovării”

Instanța nu poate prezenta opinia completului de judecată cu privire la interpretarea acestei chestiuni de drept întrucât ar echivala cu o antepronunțare cu privire la criticile aduse în recurs, care se referă strict la această chestiune.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:

Constată admisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dispozițiile art. 5 alin 1 indice 1 din Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice se interpretează sau nu în

sensul că se aplică persoanelor care au dobândit titlul de doctor după intrarea în vigoare a Legii nr. 284/2010.

Dispune trimiterea prezentei încheieri Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Dispune suspendarea judecării conform prevederilor art. 520 alin. 2 din Codul de procedură civilă.

Fără cale de atac.

Pronunțată în ședință publică, azi, 28.09.2016.

Președinte,
X

Judecător,
X

Judecător,
X

Grefier,
X

Red. X./3.10.2016
Tehnored. X./3.10.2016
Ex. 5